Ven/11/067

I Holnap kirándulok meg templomokban az évi szent éjjel [illegible] hogy itten rendelésre a szülőanyámnak fiatal bárányt s fiatal galambokat szellő áldozatul bemutatni az Ur oltárán; s itten rendelésének okát kutatva azt kérdik a régi rabbik, hogy miért nem kivánt itten nagyobb, értékesebb áldozatot azért az örömért, azért az áldásért, melyet szemeink áradnak az anyára? Mely kérdésre azt a választ adják néhányan, hogy nem szegény az áldozat, de csak a legnagyobbat kivánta itten, hogy a szülőanya örömét és áldását lelke szemeiben, midőn a legtisztább örömi jelképeinek áldozata kapcsán fiszelmerjelte az anyát arra, hogy szelidség és jósága, szeretet és szorgalmas, hűség és szeretetben áldozatait kell megtanulnia kisdedje oltárán, hogy boldogság fénye árasszon életére.

E de ki szemekben, kik az édes anyát halálával immár a teljes áldozat fájdalmait érzik át, kik saját szétszakadt szivükben és szegő bánatukat fogják érezni, hogy megszűnt számukban az a szeretett, akinek karja jóltette, s el fog hervadni a legszebb örömi, melyet halandó szivét betölthetni –

.YNÀVTATMOYN.

1913 ápr. 4

özv. Weiss Ignácné (Vitéz János anyja.

7.78-n